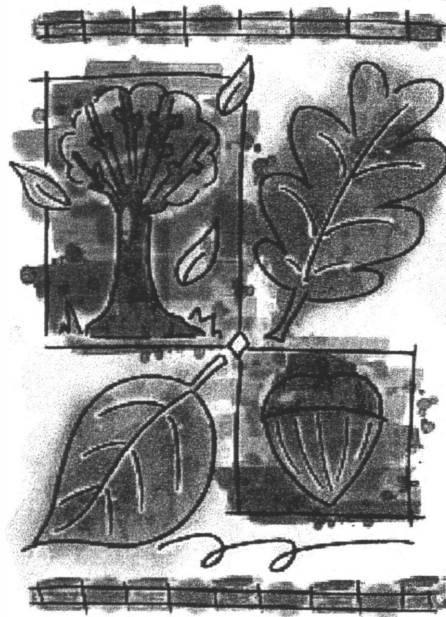

UFO-NYTT

Nr 3
2008

Västerbergslagens

UFO-förening

tele 0240 79135

<http://come.to/vbufo>

Stimmerbovägen 43 77790

Smedjebacken

INNEHÅLL:

sid	2	Förord
"	3-6	Rapporter ur MUFON
"	6	Rapport från Rättvik
"	7-11	MUFON/Texas
"	12-13	Hotet från rymden
"	14	Klipp
"	15-17	UFO:n-farkoster för omogna yogier
"	18	Nånstans därute finns liv
"	19-24	Verklighet

(indianskt ordspråk)

OM DU SPRUNGIT FÖR FORT ETT TAG.....

SÄTT DIG NER OCH INVÄNTA

SOÄLEN!!

SKRIV TILL OSS!!!!

Har du åsikter i UFO-frågan? Vad tror du UFO fenomenet innebär? Vad är UFO? Har du sett något oförklarligt? Vi är nyfikna på dina åsikter och teorier!!!

Västerbergslagens UFOförening Stimmerbovägen

77790 Smedjebacken

FÖRORD

Ännu en sommar har nått sitt slut....

Ingenting av UFO-karaktär har hänt. TV har sänt några UFO-program under sommaren som varit sevärda. -Och nu vet vi att planeten Mars verkligen har is och vatten. -vilken överraskning för våra vetenskapsmän!

Tänk, ännu en gång så tror jag att s.k. sunt bondförnuft kommer längst och är billigast.....får se när nästa bekräftelse kommer, att vi kanske inte är den enda livsformen i Universum....

Nu är alla "miljöbovar" och vi i Sverige ska gå i spetsen för jordens tvätt och klimat. Tyvärr så tror jag inte vi kommer att klara det. Det som kommer att hända är att vi i detta land blir utan industri och arbeten.

När vi sedan är i botten kanske isen lägger sitt täcke över oss. Så har det varit många gånger i vår kära jords historia...

Visst. Vi ska värna om vår natur och vårt leverne, men samhället består ibland av glesbygd och där går inga bussar eller tåg. Ska vi då flytta in i städerna?

Kanske landsbygden i framtiden blir ett paradys för politiker, och andra europeer som tyskar och holländare t.ex. Sverige kommer inte att ha några arbetstillfällen kvar. All industri flyttas utomlands där man inte tar så hårt på miljön, Ska man verkligen tänka på miljön så räcker det inte med att höja priserna på bensin m.m.-man får förbjuda all biltrafik! -Då först får vi resultat!

Gudrun

Bellman simmar över Atlanten

Inskickad av Pedde från Haninge. Tack för bidraget 😊

Det var en gång en Tysk en Rysk och en Bellman och dem skulle tävla om vem som kunde simma till Amerika från Sverige. Tysken började och han kom bara 5 km. Sen var det ryssens tur och han klarade bara 10km. Nu var det Bellmans tur och han hade bara 100 meter kvar och han orkade inte så han vände.

Rymdveteran tror på utomjordingar

2 Edgar Mitchell, rymdveteranen som 1971 tillbringade mer än nio timmar på månen, är säker på att det finns utomjordingar – och att de besökt jorden.

ELLIKA: Det är klart att det finns liv på andra planeter. Varför skulle vi, tvåbenta skitstövlar som för krig och gör allt dumt, vara de enda i universum?

TRISTAN: Jag tror också att det finns oidentifierade objekt. Jag väntar bara på att de ska bli identifierade så att vi vet vad det är fråga om.

GURKMA JONESLIG: Skulle det finnas andra livsformer i universum skulle de ha en mycket högre utveckling än oss, och då vore vi redan förintade. Med andra ord – vi är helt ensammar.

EMINEM: I framtiden kan man kanske ha en ET som husdjur.

Den första kända rymdolyckan med dödlig utgång inträffade den 28 januari 1967 på Cape Kennedy (nuvarande Cape Canaveral) i USA. Man utförde en simulerad start med Apollo-raketen, varvid brand utbröt ombord ca tio minuter före den tänkta starten. De tre fastspända astronauterna Robert Chaffee, Virgil Grissom och Edward White brändes samtliga ihjäl.

Tror du det finns utomjordingar?

Rapporter

Den demokratiske presidentkandidaten Dennis Kucinich har hävdat att han sett ett UFO, enligt Shirley MacLaine i hennes nya bok, Sage-Ing While Age-Ing. Kongressmannen Kucinich "hade en nära observation över mitt hem i Graham, Washington, när jag bodde där," skrev aktrisen, en nära vän till Kucinich. "Dennis upplevde sitt möte utomordentligt berörande. Doften av rosor drev honom ut på min balkong där han, när han tittade upp, såg en gigantisk triangulär farkost, som tyst iakttog honom. Den svävade i ca 10 minuter, och for sen iväg med en hastighet som han inte kunde förstå. Han sade att han kände en förbindelse i sitt hjärta och hörde vägledning i sitt sinne."

Arizona, observationer 1946

SAN CARLOS INDIANRESERVAT

Jag var på en utsiktspunkt på ett berg och tittade på ljus söder om Globe runt klockan nio 1946, när jag var fjorton år. Jag trodde att några av ljusen kanske var brasor på San Carlos Indianreservat, men jag började känna mig olustig. Det var kolmörkt och mycket tyst vid den tiden på natten och jag var åtskilliga mil från stan, när jag såg ett enormt objekt, som påminde om en diskus; till höger om mig var ytterligare två stycken. Farkosten verkade vara 90 m eller mer i diameter och flyga i någon sorts vinglig formation. Den första var ca 1500 m ovanför mig; den andra var 15 till 30 m högre. Den sista var ca 15 till 30 m över den andra.

Jag var på en höjd, när de passerade över mig, och de sänkte sig till alldeles över den öde marken. De stannade i rak linje, när de sänkte sig. De tycktes hålla en konstant höjd över marken. Jag såg varken fönster eller ljus på dem. De glödde i en svag, smaragdgrönfärg. De kastade ett mycket svagt ljus på marken de passerade över. Jag hörde inget ljud alls.

Efter att de passerat mig, blev tre av dem till en punkt, beroende på avståndet. När de nådde Mt Baldy, gjorde de en skarp sväng åt höger och flög utom synhåll åt öster. Jag räknade sekunderna tills de hade sväng österut. Senare blev jag pilot vid flyget och mätte avståndet som de hade tillryggalagt på kartan. Genom att använda sekunderna jag räknat, räknade jag ut hastigheten, som antagligen är långt utöver den verkliga hastigheten. Jag var upphetsad, och räknade troligen för fort, men just då tror jag de gjorde minst 14000 km per timme.

Kalifornien

SAN MARCOS

Den 7 oktober 2007, gick jag ut för att röka efter en middag kl 18:15. Då upptäckte jag ett bärnstensfärgat, rektangulärt objekt med en mångfärgad geometrisk skapelse undertill. Det var inte mer än drygt 500 m bort på ca 600 m höjd. Jag greppade min kikare och fokuserade på en oidetifierbar sak under den gula rektangeln som slog runt, men behöll sin position nedanför rektangeln. Två av mina grannar hade också upptäckt det, och jag hade en känsla av att de var rädda. Jag berättade för dem, att jag hade sett det i min kikare och det var inte en helikopter. Rektangeln höll sig stilla och krängde inte, men den geometriska skapelsen gjorde ännu en volt. De var reflekterande och röda, gröna, blåa och guldfärgade. Jag hörde ett jetplan och fann det med min kikare. Sen tittade jag efter objektet men det var plötsligt borta.

Tack till Brian Vike, direktör för HBCC UFO-forskning.

<http://www.hbccufo.org/>

Delaware. Metallsprot från yttre rymden?

Wilmingtons UFO-spanare har ett nytt samtalsämne på Internet. FAA har bestämt att en ca 4 m lång metallbit, som föll från himlen i Delaware måndagen den 17 oktober 2007, inte var en del av ett flygplan. Objektet landade med tillräcklig hastighet för att slå ett hål genom taket på en SUV, och var hett nog för att ännu glöda, när brandkåren anlände.

”Metallen var ännu för het att hantera.” Detta berättade Delawares Delstatpolis talesman Cpl. Jeff Whitmarch för Wilmington News-Journal. Fotografier från platsen visar ett metallföremål, som ser ut som en konstruktionsdel som böjts till samma form som den grekiska bokstaven Omega. Nedslaget på SUV-en lät som en explosion. Kunde det vara en bit rymdskrot som återvänt? Eller är det en sprint från ett gigantiskt rymdskepp?

<http://www.aeronews.net/index.cfm?>

Illinois. Klot och triangel

Chicago – Jag stod på Metra Plattformen vid Van Buren Street och väntade på South Shore-tåget till Indiana, när jag upptäckte ett ljus på himlen. Först trodde jag att det var en lysraket som steg med 45 graders vinkel, men det planade ut och for på ca 3 sekunder söderut och började sedan utan svängande rörelse röra sig norrut i motsatt riktning. Just då dök ett annat ljus upp, med precis samma rörelse som det första ljuset. De två ljusen började sen röra sig fram och tillbaka och upp och ned mycket konstigt. Jag pekade på objektet och frågade ”ser du det där”? Vittnet såg dem också liksom ett annat objekt som dök fram ur en molnbank och gjorde sällskap med de två andra. Alla tre objekten rörde sig ryckigt och helt oberoende av varandra i ungefär fyra minuter. Ungefär femton personer till började titta på objekten, samtidigt som de pratade med upphetsning och häpnad.

Mitt tåg kom kl. 17.31 och jag gick ombord, men inom 30 sekunder fick vi uppleva en häftig hagelstorm. Efter att stormen bedarrat såg jag två militärflygplan flyga med extremt hög hastighet mot platsen där de två objekten först sågs. Objektet liknade mycket starka stjärnor och deras hastighet var otroligt hög. Jag kontaktade WGN News och ABC News under kvällen för att se om någon annan hade rapporterat ljusen.

Tack till Peter Davenport.

Missouri. Tefat med kupol

Columbia – Jag körde på Highway Z ca 7,5 kilometer norr om Columbia den 15 oktober 2007 kl. 18:58. Då såg jag någonting med en obestämd, mattgrå färg. Det såg ut som två upp och nervända kontaktlinser hopsatta för att bli en kupolliknande skiva med ett litet fyrkantigt torn ovanpå. Det hade ett stort blå-vitt ljus på sidan som alltid var vänt mot betraktaren. Det var mörkt och det blå-vita ljuset var starkt. Ett fordon stannade på andra sidan vägen med tre åkande i, vilka alla tittade på objektet. Jag körde till vägkanten och vände bilen för att kolla om jag kunde höra någonting. En av männen skrek till mig och frågade om jag såg det. Jag svarade, ”Ja, det var därför jag stannade, men jag vet inte vad det är.” Objektet stannade på

ett ställe en stund, rörde sig mycket sakta, stannade och rörde sig igen, hela tiden utan ljud. Till slut gjorde det en båge runt och rörde sig hastigare mot nordväst.

Utredarens noteringar: Vittnet har beskrivit ett ”klassiskt flygande tefat”. Med tanke på att det var låga moln måste objektet ha flugit lågt. Jag har inte haft möjlighet att nå vittnet för att skaffa någon ytterligare information.

Tack till Bill Puckett, UFOS Northwest.
<http://ufosnw.com>

Nebraska. En stor farkost gör en U-sväng

Lincoln – Den 10 oktober 2007 kl. 20:30 gjorde vi en konstig observation. Jag kan bara beskriva det som ett jättestort flygplan; inga ljus, inget ljud, otydligt men synligt mot natthimlen. Det liknade en bumerang, men var utjämnad i böjen. Det flög mot norr i några sekunder, gjorde sen en alltför skarp sväng för ett vanligt flygplan, och fortsatte sen söderut. Vi förlorade spåren efter det efter detta. Det visade sig för oss i flera minuter. Fyra av oss såg det i det här södra grannskapet.

Tack till Brian Vike.

New Jersey. Flygande triangel

Forked River – Jag var på väg hem efter arbetet och körde Lacey Road, en avlägsen vägsträcka i Pine Barrens omkring kl. 22:20, den 15 september 2007. Jag pratade med en vän på mobilen, när jag såg två mycket starka objekt, som flög alltför lågt för de flesta flygplan. De var triangelformade och hade två mycket staka blåa ljus på sidan och rött ljus baktill. De flög sakta mycket nära varandra, men sen ändrade en position och svävade över det andra. Jag hade en annan bil bakom mig, så jag saktade ned, och när jag tittade upp hade de försvunnit i molnen. Vi är nära Fort Dix, så detta måste väl vara en konstig armégrej, eller hur?

Tack till Peter Davenport, direktör.
<http://www.ufocenter.com>

Texas. Meteor kan ha dolt UFO-intrång

Dallas – Peter Davenport skriver: Nuför lämnade fyra rapporter den 19 Oktober 2007, om en mycket dramatisk meteor norr om Dallas och Fort Worth. Hur som helst så rapporterade två fristående vittnen att omedelbart efter att meteoren visat sig, dök det upp sex orangefärgade lysande klot från horisonten. De gjorde en manöver, bleknade och sedan for ett av dem iväg med en otrolig hastighet.

Tack till Peter Davenport.

Redaktörens anmärkning: Om vi antar, att vi har att göra med intelligenta livsformer på UFO:n som kommer in i vårt luftrum, så kan de välja att följa tätt efter en meteor in i atmosfären, eller att vid entrén framträda som en meteor. Även om praktfulla meteorer ofta observeras, ser man sällan verkliga meteorer, även om de kan se helt olika ut. Gröna meteorer existerar till synes inte i naturen och ofta tyder detta på intrång av en främmande farkost. Dessa objekt kallas "Fastwalkers" eller "föremål utan motsvarighet". De finns inte i Luftförsvarets databas över kända objekt i skyn, därav namnet "utan motsvarighet". Jag får höra många gånger i veckan, att föremål utan motsvarighet går ut och in i vår atmosfär, vilket tyder på att våra besökare har regelbundna anskaffningsuppdrag. Sammantaget tyder många rapporter på att UFO:na letar efter mat, vatten och energi.

Ur MUFON Nov. 2007.

RAPPORT FRÅN RÄTTVIK 1996

Lena Gustafsson från Rättvik lämnar följande berättelse:

Det var någon gång i Juli 1996, och jag var utan sommarjobb så jag var vaken till sent.

Sitter och tittar på TV. Serien som jag tittat på hade precis slutat så jag sitter och zappar mellan kanalerna och stannar vid en musikkanal.

Plötsligt börjar bilden försvinna och ersättas med "TV-brus". Av någon anledning tittar jag ut genom fönstret och får då se ett äggformat klot som glider förbi. Det flyger ca 5-6 m från fönstret där jag står och i mina ögon sett så är storleken ungefär som en "amerikansk fotboll". Den har en ljust neongrön nyans som pulserar lite, Den följer landsvägen ca 3 m över marken och försvinner ur mitt synfält efter ca 4-8 sek.

Under hela observationen så har Tvn brusat i bakgrunden, men så fort fenomenet försvinner så fungerar bilden och ljudet igen. Klockan var nånstans mellan 01-02

Stephenville: Rapport om observationer av en svärm UFO:s i Erath County, Texas i november till februari 2008.

Av Steve Hudgeons, chefsutredare i Texas samt andra MUFON-utredare.

Den 10 januari 2008 började CMS (MUFON Case Management System) få in fler observationsrapporter än vanligt. På mindre än sju dagar hade systemet fått över 100 nya observationer till centralen i Texas. De stod nu inför ett stort planeringsproblem med att intervjua över 100 vittnen. Efter en diskussion med Ken Cherry, Texas delstatschef, bestämdes att ett e-brev skulle sändas till MUFON-utredarna, som bodde i städerna runt Dublin/Stephenville för att be om hjälp.

Texas har över 40 lokalutredare. En e-postförfrågan sändes till Dallas, Ft Worth, Abilene, Wasco och Austin och åtta utredare åtog sig själva ett projekt som man aldrig försökt sig på i MUFON:s historia – att intervjua ett så stort antal vittnen på samma gång.

Jag kontaktade Angelia Joiner på Stephenville Tribune; hon blev den första, som släppte historien den 10 januari. Bland annat bad vi henne om en plats, där vi kunde mötas. Strax efter blev vi lovade ett rum av Dublin Dr Pepper Co och Dublins Rotaryklubb. MUFON Texas höll ett möte den 19 januari, för vittnen att komma och rapportera. Ett andra möte hölls den 23 februari.

För att ge er lite perspektiv på mängden av rapporterade iakttagelser, måste vi gå till MUFON online CMS. Sedan MUFON började lägga sina rapporter på dator 1995, har 568 observationer blivit inrapporterade online i staten Texas, med observationer som sträcker sig tillbaka till 1947. (Fig. 1). Däremot, under en kort period från november 2007 till den första mars 2008, har uppskattningsvis 300 nya rapporter blivit registrerade via CMS och personligen. Under månaderna januari och februari mottogs 259 rapporter. Bara den 10 januari – dagen för flest publicerade observationer – fick CMS totalt 19 rapporter från hela Texas, av vilka 10 var rapporter från Stephenville-Dublin området. Många av observationerna beskrev stora ljus, som kom och gick på himlen i ordningsföljd. Beskrivningarna växlade. Där fanns två officiella observationer i dagsljus av stora objekt. Objekten beskrevs som gråa, ljudlösa och de rörde sig med hög hastighet. Vittnet Steve Allen, pilot och affärsman, beskrev ett stort objekt, drygt tusen meter långt och ca hälften så brett, som rörde sig med stor hastighet, ljudlöst och jagades av ett jetflygplan som bröt ljudvallen. Tre andra vittnen var tillsammans med Allen vid tillfället och såg samma sak.

Vittnena var för det mesta trovärdiga: piloter, poliser och statstjänstemän, de flesta ville vara anonyma. Ungefär 500 personer deltog i det av MUFON arrangerade mötet, inklusive media. Över 50 rapporter togs upp. Vi fick ett större antal rapporter än väntat, några så gamla som 30 år. Vittnena berättade att de kände att det var OK nu att komma och berätta vad de hade sett.

Foton, videor och andra visuella bevis.

Vi såg foton och mobiltelefonfiler. Vi såg foton av en konstig molninformation, avtecknande sig mot en ljuskälla, vilken vi kunde identifiera som solen, som inte syntes på fotot. Solstrålarna syntes uppe till höger och sken in bakom molnet.

En truckförare hade ett mobiltelefonfoto på vad som kallas sun-dogs – hål i moln, med solen skinande igenom. Sun-dogs – också kallade mock suns – är lysande, färgade punkter orsakade av reflektionen av sexsidiga iskristaller i atmosfären. Dessa ljusa punkter bildar en solhalo, som befinner sig 22 grader på någon sida om solen och på samma höjd som solen. De kan missuppfattas som UFO:n.

Det finns ett fåtal videor med okända objekt, tagna med kameror från polisbilar. Vi har inte lyckats få se dessa pga juridiska restriktioner, eftersom det finns andra uppgifter på samma videor.

En annan video från ett vittne visade ett ormliknande objekt som exploderade tvärsöver himlen. Detta har blivit identifierat som ett militärt mål. Utredare såg en film tagen med ”deer cams”, som visade konstiga ljus och objekt som ”försvann”. (En deer cam är en rörelsekamera monterad på ett träd, i avsikt att få stillbilder av lekande djur.) De fastslog att de konstiga ljusen vanligtvis kom från en konventionell ljuskälla och att de såg ut att försvinna orsakades av känsligheten hos kameran, vilken tog snabba foton och inte video.

I de flesta fallen kunde vi identifiera eller förklara fotona och videorna, och därför klassificerades rapporten som ett identifierat objekt (IFO). Som vi så ofta har sett genom åren som MUFON-utredare, var de inte UFO:n.

Rörelseriktning.

Baserat på vittnenas utlåtanden kunde vi skapa en grundläggande linje för objektens rörelse (se fig.2.).

Det stora objektet kom in från sydost, rörde sig mot nordväst, gjorde en vänstersväng norr om Stephenville och fortsatte mot Dublin. Sedan rundade det Dublin och återvände till Stephenville på södra sidan, gjorde en högersväng och försvann den väg det kommit in. Rapporter intygade att då hade det följts av två F-16-plan med jetmotorer. Objektet och reoplanen rörde sig med stor hastighet mot sydost.

Objekt framträder på Doppler-radar.

Grafiken från Doppler-radar (se fig. 3) gjordes tillgänglig som ett svar på en FOIA-fråga från William Puckett, en pensionerad meteorolog från National Weather Service (och även MUFON-medlem och utredare). Hans rapport lyder som följer:

Kl. 18:34 visade Doppler-radarn ett utslag drygt 10 tusen meter nordost om Stephenville.

Hur som helst så indikerar inte utslaget en radarträff. Detta är intressant, eftersom kartan inte visade denna anmälan varken 10 minuter före eller efter.

”Jag hittade ett snabbväxande föremål på en östlig bana ungefär 750 km/tim. Detta var helt klart inte ett passagerarplan. Det kunde ha varit ett militärplan eller ett okänt objekt.

Doppler-radarn var inställd på klart väder, vilket visade att det inte var någon nederbörd i området. I klart väder kan Doppler-radarn fånga upp fågelflockar, insekter och till och med atmosfäriska partiklar. Stephenville ligger ca 95 mil från radarantennen, så ett utslag borde komma från ett stort objekt. ISS och rymdfärjan var inte synliga vid den tiden och Venus var nedanför horisonten. Prognosen för markvädret för den 8 januari 2008 kl. 18 var att området

var under påverkan av ett högtryck, visade några få moln med basen på drygt 4000 m och uppbrutna moln på 7500 m. Sikten var 10000 m och vinden var nordlig på 11 m/tim, temperaturen var -25 grader och luftfuktigheten var 45%.”

Polisvittnen.

Stephenvills mängder av observationer har av några påståtts var den mest signifikanta UFO-händelsen i modern tid. Den oftast konstaterade anledningen är trovärdigheten och antalet vittnen.

Tre poliser vittnade om denna stora farkost. Konstaplarna var på olika platser vid tiden för sina observationer men ändå beskrev de samma stora farkost. De avböjde att registrera en officiell rapport eller att deras namn publicerades.

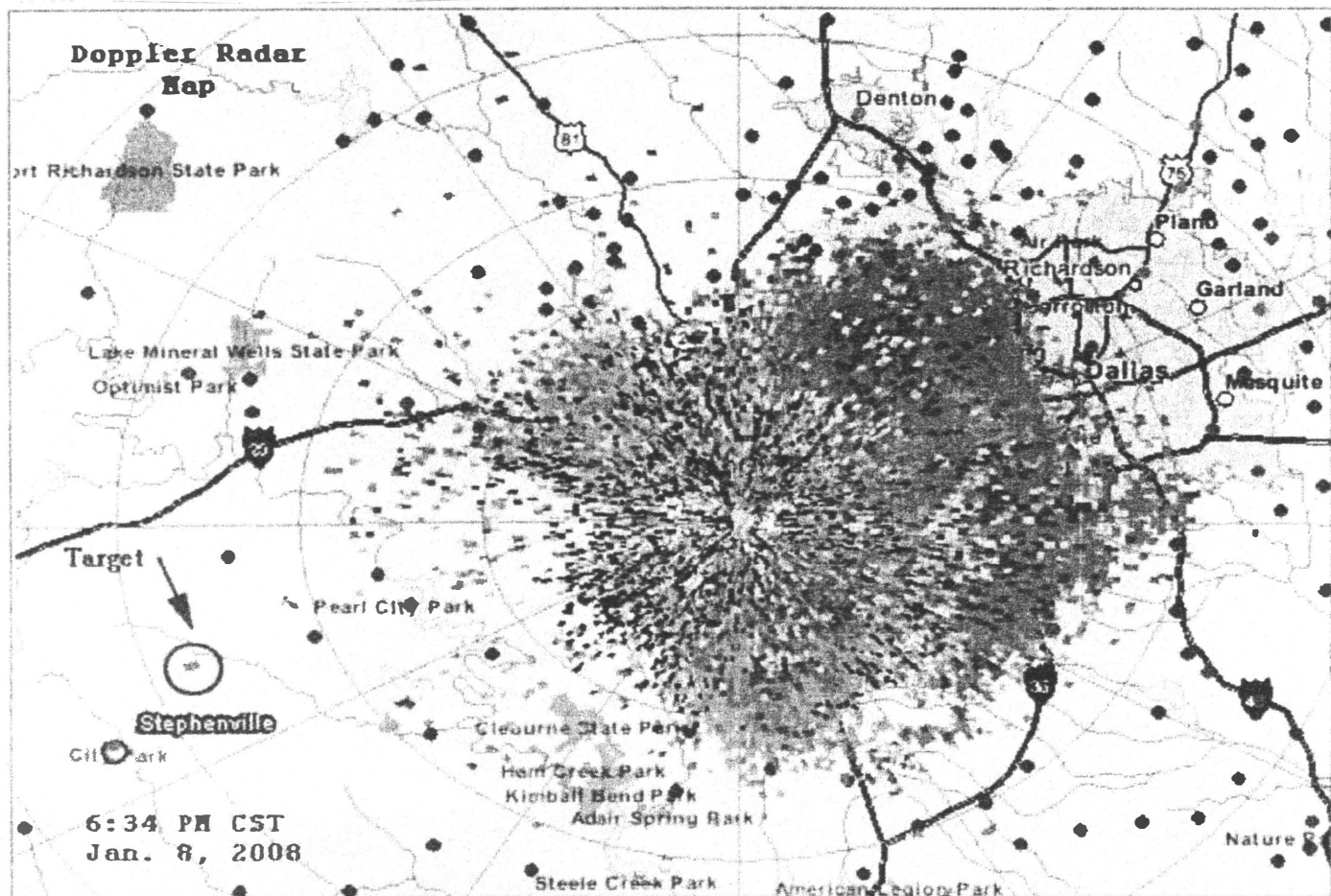
Polismän är tränade att vara observanta, exakta och trovärdiga. När de vittnar i rätten, kan man vara säker på att den utfrågande advokaten är noga med att bevisa deras trovärdighet. Tyvärr vägrade dessa poliser att lämna några skriftliga rapporter till MUFON. Men de gjorde i stället muntliga beskrivningar och lämnade bilder. (Se fig. 4 – 7). Än i dag är en del personer rädda för att rapportera ett UFO, på grund av möjliga negativa följder för deras jobb. Varje polis såg en stor farkost och alla sade att den var grå. Alla sade att den hade stroboskopliknande (disco-) ljus på ovansidan. Två av poliserna sade att objektet var ljudlöst. Den tredje polisen satt i bilen med fönstren stängda och kunde därför inte säga om det var ljudlöst eller inte. Varje polis sade att objektet rörde sig mot nordväst. En polis uppfattade det som långsamt i vertikalt läge.

Carons 15-minutersfilm.

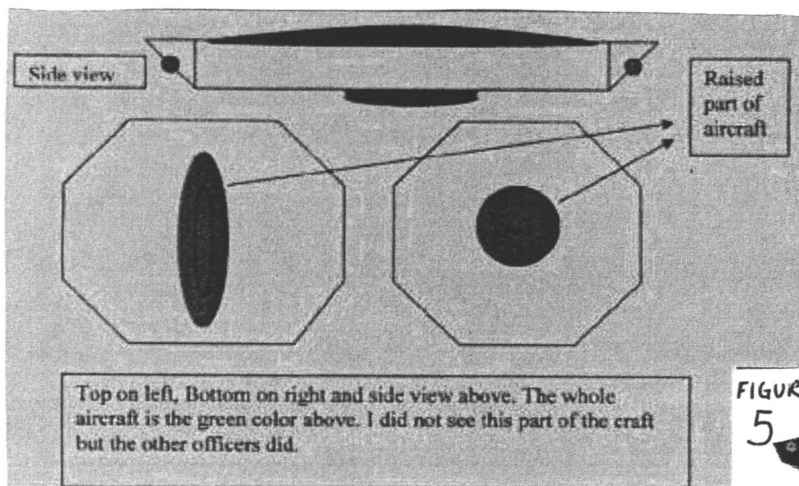
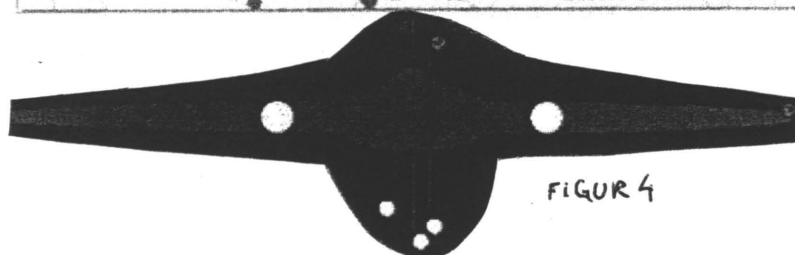
Fotoanalytiker Dr. Bruce Maccabee; Ken Cherry, MUFON-direktör i Texas; jag själv och representanter för historiekkanalen UFO Hunters TV- show inklusive fil. Dr. Ted Ackworth, såg en videofilm tagen den 19 januari 2008. 15-minutersfilmen hade tagits av David Caron med en videokamera med inbyggd bandspelare från hans veranda. Han riktade kameran ungefär i sydost med en höjd av ca 32 grader. Fig. 8 är stillbilder från hans video. Det fastslogs att filmen var en kombination av starkt ljus och kameran på nattinställning för att frysa 15 bilder och sedan gå fram till nästa 15. Vi försökte fastställa om Carons observation kunde ha varit ett flygplan. Dr. Ted Ackworth och hans UFO Hunters-team upprättade ett laboratorieexperiment vid Tarleton State University (i Stephenville), med kameran inställd på en fast vit ljuskälla samt två laserljus, ett rött och ett grönt, inställda på det vita ljuset. Laserljuset var till för att se om de blåa strimmorna på videon kunde dubbleras. Testet lyckades inte återge effekten. Detta experiment utesluter ett avlägset flygplan. Vinkeln på rörelsen vid observationen utesluter också möjligheten av ett avlägset flygplan. Dr. Maccabee, Ken Cherry och jag ville ta med kameran till samma plats vid samma tid på natten och ställa in den i samma riktning som vid Carons observation, för att se om vi kunde lokalisera ljuskällan och om möjligt återskapa fenomenet. Vi kunde inte göra detta experiment just då beroende på andra experiment som skulle göras av UFO Hunters TV-team. Dr. Maccabee påpekade, att intrycket att ljuset tycktes vibrera, kunde bero på att kameran var ställd på nattfilmning på två bilder per sekund jämfört med det normala på 30 bilder per sekund. Maccabee menar att när man filmar ett objekt på stort avstånd (t ex Hundstjärnan i Sirius) kan man inte få kameran att fokusera ordentligt, vilket också förorsakar en

vibration, vilket orsakar att det ser ut som en ritad bokstav eller symbol. Dr. Maccabee kom fram till att ursprunget till färgen berodde på höjden över havet, kombinerat med atmosfäriska förhållanden när man fixerar en stjärna utom synhåll.

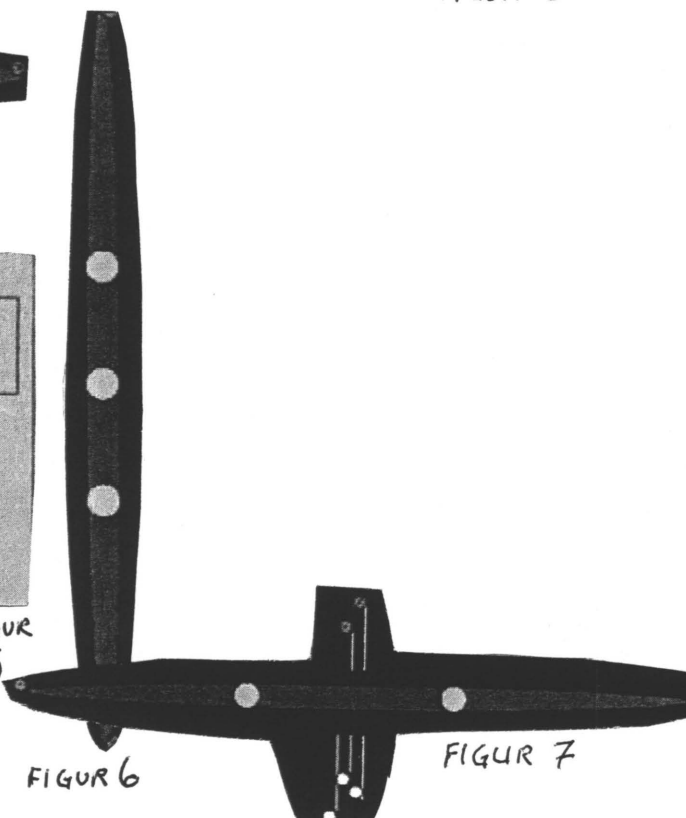
Fortsättning i nästa nummer.

FIGUR 3

FIGUR 5

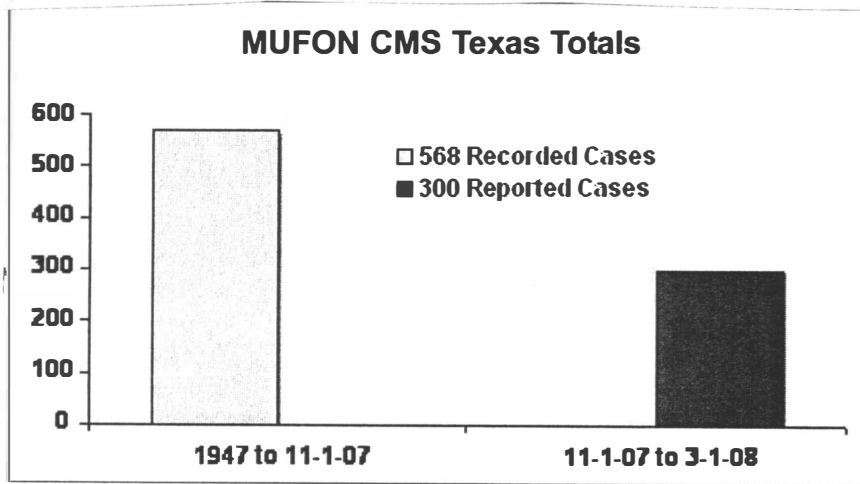

Figure 1

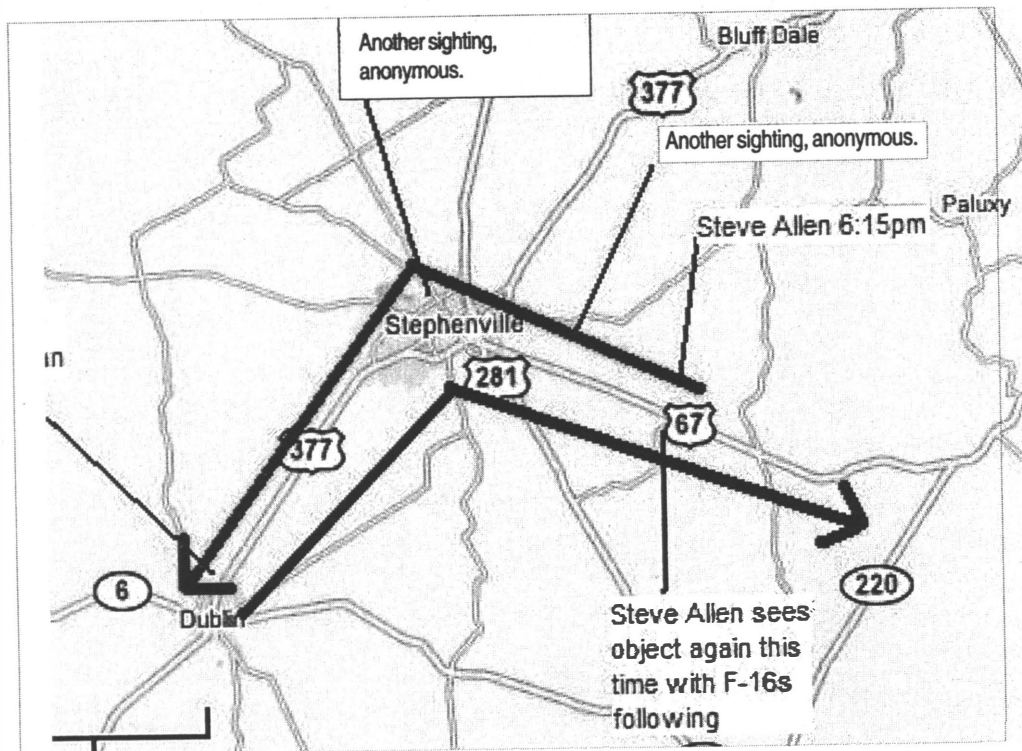

Fig. 2

HOTET FTÅN RYMDEN

En stjärnklar natt, den 9 december 1994. Steward Observatory, Kitt Peak, Södra Arizona:

Astronomen Jim Scotti sitter i ett dunkelt rum strax under Stewardobservatoriets stora 0,9-meters Spacewatchteleskop. Jim har precis avslutat en serie observationer. Han styr det halvautomatiska teleskopet via en dators tangentbord och på en datorskärm tecknas CCD-kamerans nytagna bilder upp. Natt efter natt söker Spacewatchteleskopet på himlen i jakt efter asteroider. Asteroider är stora, ibland kilometerstora, stenblock som rusar fram genom rymden och Spacewatch söker efter de som hotar att komma för nära jorden. Denna kväll får Jim nästan mer än önskvärt i byte. På en nytagen bild upptäcker han ett svagt ljusstreck. En ny asteroid har lämnat ett spår efter sig under den två och en halv minuter långa exponeringstiden. Ljusstrecket är ovanligt långt eftersom asteroiden rört sig häpnadsväckande snabbt över himlen. Det är ett säkert tecken på att den befinner sig nära jorden.

Kanske ökar Jims puls när han följer den nya upptäckten med ytterligare ett par CCD-bilder och beräknar en preliminär bana för asteroiden. Som han väntat sig är den på väg mot jorden och kommer att passera mycket nära.

Bara 14 timmar senare passerar 1994 XM1, den nyupptäckta asteroidens standardbeteckning, förbi jorden på 105000 kilometers avstånd. Det är mindre än en tredjedel av avståndet till månen.

De flesta asteroider (småplaneter) kretsar runt solen mellan Mars och Jupiters banor långt från Jorden. Det finns också asteroider som rör sig i banor nära jorden och som riskerar att någon gång kollidera med vår värld. 1994 XM1 är den hittills närmaste av dessa så kallade NEAs (near Earth Asteroid) som hittills hittats. Den var mycket liten, -troligen bara 10 m tvärs över. Men eftersom dessa rör sig i höga hastigheter (upp till 60 km/sek) blir nerlaget våldsamt. Vi känner idag till över 150 större asteroider som passerar mer eller mindre nära jorden. Detta är bara en bråkdel av det antal man tror finns. Det är också svårt att beräkna konsekvenserna av en kollision. Troligen kolliderar en tio meter stor asteroid med jorden i genomsnitt en gång varje årtionde. Vid nedfarten genom jordens atmosfär hettas asteroiden upp genom värmefriktionen mot luften och de flesta sprängs flera kilometer upp i luften och bitarna faller till marken. Explosionen motsvarar flera Hiroshima-bomber och den följande skuren av meterstora stenblock skulle ställa till mycket skada i exempelvis centrum av en stad. Astronomerna beräknar att det finns ca 150 miljoner jordnära asteroider av denna storlek.

Större asteroider är färre till antalet. Det finns troligen i storleksordningen 300 000 upptäckta asteroider i storleken 10 - 100 meter. Vid en kollision skulle dessa ge en explosion så våldsam att en storstad kan jämnas med marken. En sådan explosion över ett obebott område i Ryssland år 1908 fällde 1600 kvkm skog och startade stora skogsbränder.

De hårdare asteroiderna av metall slår ner på jorden, exploderar och gräver ut en km bred krater. Ödeläggelsen runt kratern kan sträcka sig många mil. Statistiskt går det flera

hundra år mellan sådana kollisioner. Risken att en 100 m stor asteroid ska träffa just en stad är ännu mindre. Det kan dröja 100 000 år innan det händer.-men det kan också hända imorgon,- utan förvarning... Ett nedslag i havet kastar upp en 60 m hög tsunami som sköljer in över flera kuststäder samtidigt.

En kilometerstor asteroid som slår ned i en av oceanerna skulle ge 100 m höga tsunamis längs med kontinenterna på båda sidor av oceanen. Över land skulle explosionen vid nedslaget skapa en 10 km bred krater och chockvågor, eldstormar och jordbävningar skulle kunna ödelägga ett mindre land.

Vid nedslaget förintas asteroiden helt. Förångad sten och metall slungas ut som ett växande eldklot. Stora mängder stoft och vattenånga sprids i atmosfären vilket både påverkar ozonlagret och sänker jordens genomsnittstemperatur. Liknande effekter i liten skala märktes åren efter att vulkanen Mount Pinatubo i Filippinerna hade utbrott i juni 1991. Jordens temperatur sjönk ett par grader och de stora stoftmängderna i atmosfären gav underbart röda solnedgångar över hela världen, även i Sverige.

Människor bebor, tillsammans med djur och växter, den tunna "hinna" runt jordklotet som vi kallar atmosfären, markytan och haven. De allra största jordnära asteroiderna är bara några km tvärs över men det är mer än nog för att tillfoga jordens biosfär stora skador. Detta har hänt förr.

Numera är de flesta forskare överens om att dinosaurierna dog ut för 65 miljoner år sedan efter ett mycket kraftigt asteroidnedslag i Mexikanska golfen, strax norr om Yucatanhalvön. Energin som frigjordes vid nedslaget har uppskattats motsvara 100 miljoner megafon, tiotusen gånger mera än sprängkraften i världens samlade kärnvapenarsenal. Storleken på den asteroiden gissar man var ca 8 km. ingen vet med säkerhet hur ett sådant domedagsscenario skulle påverka vår civilisation. Förutom de hundratals miljoner som dör inom loppet av någon timme efter nedslaget ger en atomvinter stora problem med missväxt och global svält. Många hävdar att vårt högteknologiska samhälle skulle gå under.

Risken att dödas av en asteroid är trots allt mycket liten, jämfört med de risker det innebär att röka cigaretter eller köra bil.

Redan nu satsar NASA över en miljon dollar per år på sökandet efter nya jordnära asteroider.

Om vi nu trots allt upptäcker en asteroid på kollisionskurs med jorden, vad gör vi då? Bara kärnvapen har tillräckligt stor sprängkraft för att stoppa ett kanske kilometerstort stenblock på väg mot jorden. Men detta är långt ifrån problemfritt. För det första har vi knappast kärnvapenmissiler som står klara att genskjuta ett föremål långt ute i rymden. För det andra kan det vara riskabelt att spränga en asteroid vars innehåll vi inte vet något om. Det bästa vore om man helt enkelt kunde få den att ändra riktning, så den missar jordens yta.....

Det underliga rutnmönstret på de gamla kraniera har nu visat sig vara gjort av en primitiv typ av lim.

THE ISRAEL MUSEUM/HEIDMANN INST

Världens äldsta lim

Redan för 8 000 år sedan utvann stenåldersmänniskor lim ur djur

ARKEOLOGI Kranier täckta av ett finmaskigt svart nät hittades för några år sedan i en grotta sydväst om Döda havet i Israel.

Det torra klimatet hade bevarat både kraniera och deras dekoration. Tillsammans med kraniera fann arkeologerna även stenmasker, smycken och snäckskal.

Till att börja med trodde arkeologerna att den underliga dekorationen på kraniera måste vara gjord av beck eller asfalt. Det var ett närliggande antagande, eftersom det förekommer olja i när-

heten. Nu har kemister emellertid analyserat det svarta materialet, och deras överraskande slutsats är att det rör sig om ett primitivt lim.

Limmet består av proteiner, som stenåldersmänniskorna tillverkat av hudar, brosk och ben från döda djur. Det var förmodligen en lokal antilopart och tama getter som levererade ingredienserna till limmet.

Råmaterial från döda djur används än i dag för limtillverkning. De hittills äldsta limfyndet kommer från Egypten och är cirka 4 000 år gam-

malt. Kol-14-analyser har emellertid avslöjat att de dekorerade kraniera i grottan stammar från omkring 6000 f Kr, det vill säga från den yngre stenåldern.

Stenåldersfolken använde inte bara limmet till att dekorera sina döda släktingar. De hade ännu inte börjat tillverka keramik, men limmet var alldeles utmärkt för att göra korgar och rep vattentäta.

Arkeologerna har dessutom funnit en flintkniv, som var fäst vid ett skaft med hjälp av lim.

GODA NYHETER

Renast bensin Sverige kommer att bli det land i Europa, där bensinen innehåller minst svavel år 2000.

Grön kontinent Antarktis skonas från gruvdrift och oljeutvinning de kommande 50 åren. 26 nationer står bakom åtagandet, som hittills har hindrats av USA och Japan.

Väggar av papper Telefonkataloger och mjölkförpackningar av plast kan återanvändas i byggmaterial till t ex väggskivor och lister.

DÅLIGA NYHETER

Ny växthusgas En spillprodukt från HCFC-22, som CFC-gaserna ersatts av, visar sig nu vara en farlig växthusgas.

Regnskogsdöd Dubbelt så stor yta regnskog brändes och avverrades i Brasilien 1995 som 1994.

Sjölejon utrotas En mystisk sjukdom hotar en sällsynt art, Hookers sjölejon. Den föder ungar bara på två öar söder om New Zealand. 1 470 sälungar och ett stort antal honor är döda. Orsaken är ännu oviss.

Förhistorisk massdöd tog bara en geologisk sekund

GEOLOGI Den största massutrotningen i jordens historia ägde rum för 250 miljoner år sedan. Nu har amerikanska forskare visat att det skedde mycket snabbare än man hittills trott.

Genom att bestämma radioaktivt urans sönderfall till

bly kunde de datera vulkanisk aska i havsavlagringar från permperioden i södra Kina.

Analysen visade att massutrotningen bara tog mellan 10 000 och 165 000 år. Hittills har forskarna ansett att utrotningen tog åtta miljoner år. Tidigare undersökningar av

D. BERNI/NATIONAL MUSEUM OF NATURAL HISTORY

havsavlagringarna har visat att en mängd havsdjur plötsligt försvann för 250 miljoner år sedan. En plötsligt ökad mängd av kol 13 indikerade att den biologiska aktiviteten i havet sjönk våldsamt och fort.

Ättiofem procent av allt liv i havet och sjuttio procent av alla ryggradsdjur på land dog.

Havsavlagringar (ljusa skikt) visar permtidens slut.

UFO:n

– farkoster för omogna yogier

AV MADHAVENDRA PURI, ÖVERSÄTTNING PETER PETTERSSON

UFO:n är inte en ny företeelse på Jorden. Redan i de gamla vedaböckerna omnämns dessa himmelska farkoster som vimanas. Där berättas det att de används av omogna yogier som har fastnat i de materiella begären.

Under de senaste årtiondena har det förekommit otaliga rapporter om oidentifierade flygande föremål, så kallade UFO:n. Tusentals människor påstår sig ha sett dem och några har också beskrivit möten ansikte mot ansikte med dess piloter. Det här är numera inte några ovanliga påståenden och det finns idag hundratals böcker i ämnet.

Vad som däremot inte är allmänt känt är att det, enligt de gamla indiska vedaböckerna, förekom liknande saker redan för tusentals år sedan. I själva verket beskriver dessa böcker en livlig trafik mellan Jorden och många olika planeter i vårt universum. Ett vanligt sätt att färdas då var med hjälp av vimanas, ett ord som innefattar ett helt spektrum av olika farkoster, allt från enkla flygplan till rymdfarkoster och transcendentala transportmedel.

Ordet transcendental har en speciell definition i vedaböckerna, nämligen: icke sammansatt av molekyler, atomer eller subatomära partiklar som exempelvis protoner, elektroner eller kvarkar. Föremål som bilar, stolar och våra fysiska kroppar, som alla består av dessa molekyler och partiklar, är alla underställda strikta fysiska lagar vilket medför att dessa föremål blir gamla, slits ut och går

sönder. Transcendentala föremål däremot består, trots att de har specifika former, kvaliteter och funktioner, inte av sådana partiklar och är därför inte underställda de fysiska lagarna.

Enligt vedaböckerna är var och en av oss ett kvantum eller en mängd av transcendental energi som kallas atma. Det är inte så att man är i besittning av en atma utan man är atma, medan man däremot är i besittning av en kropp. Människan, som ren atma, är något helt annorlunda än hennes fysiska kropp, vilken består av atomer och molekyler. Människan behöver inte sin fysiska kropp, hon kan fungera mycket bra utan den. I själva verket är den fysiska kroppen en begränsning för hennes ursprungliga övermänniskliga förmågor som hon som atma äger. Det är på grund av att vi känner oss bundna till den fysiska kroppen som vi identifierar oss med den och glömmer bort vår verkliga övermänniskliga natur. Den här situationen kan dock åtgärdas genom att exempelvis praktisera bhakti-yoga, 'hängivelsens yoga', som också beskrivs och rekommenderas i vedaböckerna. Denna form av yoga gör det möjligt för oss att lösa upp vår identifiering med den fysiska kroppen och återfå vår transcendentala natur.

I det här stadiet, då vi felaktigt identifierar oss med och tror oss vara beroende av den fysiska kroppen, använder vi vanligen atmans transcendentala sinnen endast för att fånga upp intryck som har uppkommit genom de fysiska sinnena. Detta är en mycket onaturlig situation

och kan jämföras med en person som har blivit så fångslad av att titta på en film att han eller hon helt glömmer bort sig själv och sin existens. På liknande sätt har de flesta av oss blivit så uppslukade av livets världsliga drama att vi har glömt bort vår transcendentala existens.

De transcendentala sinnena är eviga och kan inte skadas eller försvagas på något sätt och deras funktioner är vida överlägsna de fysiska sinnena, eftersom de innefattar förmågor som fjärrskådning, tankeöverföring, förutsägelser om framtiden och förmågan att se bakåt i tiden.

Om en person till exempel hängivet utövar bhakti-yoga kommer dessa förmågor automatiskt att vakna upp. Men detta kan vara farligt för en person som fortfarande har en önskan att kontrollera andra människor eller att njuta av materiella bekvämligheter. Omogna yogier som använder dessa förmågor i ovan nämnda syften förlorar så småningom dessa och börjar istället att samla på sig negativ karma. Dessa yogier, som blir

"Dessa yogier vistas enligt vedaböckerna på ett antal olika planeter i vårt universum som till exempel Siddhaloka, Gandharvaloka och Caranaloka. De reser från planet till planet med hjälp av vimanas, vilka inte är av transcendental natur, men ändå mycket mer avancerade än dagens rymdfarkoster."

attraherade av sidoeffekterna av yogautövandet, fångas av olika materiella lockelser och avviker sålunda från den tänkta vägen. Sådana personer vistas enligt vedaböckerna på ett antal olika planeter i vårt universum som till exempel Siddhaloka, Gandharvaloka och Caranalo-

ka: De reser från planet till planet med hjälp av vimanas, vilka inte är av transcendental natur, men ändå mycket mer avancerade än dagens rymdfarkoster. Dessa vimanas kan färdas i de högre materiella dimensionerna och kan därmed röra sig snabbare än ljuset. Även om principerna bakom hur dessa vimanas fungerar är okända för den moderna vetenskapen så erkänner fysiker idag att det är möjligt, under vissa omständigheter, för så kallade icke-lokala kvantumkrafter att verka omedelbart över godtyckligt stora avstånd^{1,2,3}. Det är genom att få tillgång till denna högre dimensionella rymd, där avstånden mellan två platser är mycket kortare, som dessa vimanas kan färdas långa avstånd på kort tid. Till exempel är avståndet mellan Stockholm och Köpenhamn i den tredimensionella rymden ungefär 700 km, medan det i en högre dimensionell rymd

endast skulle kunna motsvara några meter! Sålunda kan universum te sig helt annorlunda för andra varelser beroende på vilka sinnesförmågor de har. Verkligheten synes vara tredimensionell för de flesta människor, eftersom det är det sätt som deras sinnen tillåter dem att uppfatta verkligheten på.

Även om fysiker som Einstein förutsätter en fjärde dimension och till och med ännu högre dimensioner är de bara matematiska begrepp som inte medför att fysikerna själva faktiskt kan uppleva dessa högre dimensioner. Beviset för detta är att när en fysiker vill åka från Stockholm till Köpenhamn använder han en bil, ett tåg eller ett flygplan för att komma dit, precis som alla andra gör. En yogi däremot, som har bemästrat konsten att få tillgång till de högre dimensionella rymderna, behöver inte sådana maskiner, utan kan istället manifestera en vimana och omedelbart

överbrygga avståndet mellan Stockholm och Köpenhamn.

Dessutom är det så att invånarna på många planeter i universum, som till exempel de på Siddhaloka, använder en förmåga som kallas prapti-siddhi, vilken tillåter dem att överbrygga ett avstånd i ett enda steg utan att ens behöva använda en vimana. Prapti-siddhi är som den kvantfysiska principen som kallas icke-lokalitet. Denna princip innebär att två partiklar är intimt sammankopplade med varandra även om de råkar befinna sig på motsatt sida av universum. När tillståndet för en av dem ändras, ändras också omedelbart tillståndet för den andra oavsett avståndet dem emellan. På liknande sätt möjliggör prapti-siddhi för en yogi att snabbt nå avlägsna delar av universum. Några gör det genom att använda vimanas, andra genom sin blotta viljekraft.

Forts. UFO:n – farkoster...

Enligt den vediska uppfattningen finns det inga absoluta avstånd, utan det sätt varpå en person uppfattar verkligheten beror på personens sinnesförmågor. Invånarna på andra planeter som kan röra sig i den högre dimensionella rymden uppfattar universum på ett annat sätt jämfört med vad vi gör. Det är därför som till exempel den kosmografiska geografin i den 5:e sången i boken Srimad-Bhagavatam verkar så främmande för oss, eftersom den återger hur invånarna på de högre planeterna uppfattar universum.

De olika typerna av yoga – ashtanga, jnana, karma och bhakti – erbjuder utövarna möjlighet att höja sig upp mot andra planeter och njuta av deras bekvämligheter, eftersom Jorden i detta avseende är tämligen outvecklad. Invånarna på de högre planeterna lever i tusentals och till och med miljoner år och har mycket mer avancerade förmågor än vad de flesta här på Jorden har.

Hatha-yoga är det första steget av ashtanga-yoga vilket avser att höja en person till de högre planeterna. Hatha-yoga uppfattas idag ofta felaktigt som ett sätt att förbättra hälsan hos den fysiska kroppen, vilket den också gör, men det är inte det primära målet för yogautövandet. En vis person inser att det finns ett ringa värde i

att genomgå svåra övningar bara för att förlänga livet hos den fysiska kroppen några år. Eftersom de vet att de inte är den fysiska kroppen, försöker de istället att höja sig upp till de högre planeterna för att få mer avancerade kroppar och förmågor.

Dock är de yogier som nått längst och som är de mest erfarna inte intresserade av de materiella planeterna, eftersom man, även om man kan leva där i miljoner år, ändå till slut måste lämna dessa och även den kropp man har där och återfödas på Jorden igen. De är istället intresserade av att nå till de transcendentala planeterna, vilket är möjligt genom praktiserandet av bhakti-yoga. De andra typerna av yoga däremot siktar bara mot de materiella planeterna.

På de transcendentala planeterna, kända som vaikuntha-planeterna, är kropparna absolut eviga och kan inte uppfatta vare sig smärta eller sjukdom eller lida någon slags skada. Dessutom är man i vaikuntha inte heller utsatt för illusionen av att identifiera sig med sin kropp, utan atman existerar i sin fulla storhet utan att vara omsluten av någon tillfällig materiell kropp. I detta fria och naturliga tillstånd expanderar atman mot en fullständigt transcendental form med transcendentala sinnesförmågor.

Sålunda är det mål man kan uppnå med bhakti-yoga högre än vad som är möjligt

med de andra formerna av yoga. Dessutom är de andra formerna mycket svåra att utöva medan bhakti-yoga är lätt, eftersom det är det naturliga tillståndet hos atman. Ashtanga-yoga kräver att man äter så lite som möjligt och att man sitter i lotusställning och noggrant kontrollerar sin andning och koncentrerar sig på paramatma i hjärtat. Detta måste man göra i flera år, vilket inte är speciellt praktiskt nuförtiden. Jnana-yoga kräver liknande restriktioner vad gäller sinnliga nöjen och ett konstant avvisande av all materiell upplevelse. En jnana yogi ska säga: "Inte det här, inte det där", till varje materiellt föremål tills han eller hon, efter många år, slutligen inser sig vara atma. En karma yogi antas också behöva genomgå svåra uppostringar vilka också i det närmaste är omöjliga att genomföra i denna tid, kallad kali-yuga. På grund av dessa svårigheter rekommenderar därför vedaböckerna utövandet av bhakti-yoga som det mest praktiska sättet att nå det transcendentala i denna tidsålder. Ω

Noter

¹ Chiao, R. et al: "Faster than light", Scientific American, August 1993, s. 38-46

² Penrose, R: the Emperor's New Mind, Vintage Press, 1990

³ Squires, E: Conscious Mind in the Physical World, Adam Hilger Pub. Co., 1990

Övriga källor

Bhaktivedanta Swami Prabhupada: Bhaktivedanta As It Is, Bhaktivedanta Book Trust, 1993

—: The Nectar of Devotion, Bhaktivedanta Book Trust, 1984

—: Srimad Bhagavatam, Bhaktivedanta Book Trust, 1982

KLURIGT

①

Tidernas begynnelse, sent i det förflutna.
Mitt i framtiden, slutet för evigt.
Vad är jag?

②

Vem går i badet svart och röd ur det?

③

De som är fattiga har det,
de som är blinda ser det,
de som är döva hör det
och dom som är dumma kan det.
Vad är det?

④

Vem kan inte leva utan hjälp,
och när du hjälper honom stjälp
du ofta för dig själv?

⑤

Jag hör dig ej fast jag rör dig.
Du känner mig, men ser mig ej.
Jag ser dig ej fast jag kan störa dig.
Du kan höra mig, men aldrig döda mig.
Vad är jag?

⑥

Glittrande spjut som aldrig rostar,
finns i skogen och i stan.
Växer nedåt och på bredden,
likt en upp-och-nedvänd gran.
Vad är vi?

Svar:
1. Bokstaven T 2. Kräftan 3. Ingenting 4. Lögner 5. Vinden 6. Istappar

Någonstans där ute finns liv

Det är väl klart att det finns liv i rymden.

Vi är ju här, till exempel.

Att anta att planeten Jorden är den enda i universum vars betingelser är sådana att liv kan uppstå när naturligtvis inte realistiskt. Det finns hundra miljarder stjärnor (eller solar) enbart i vår vintergata. Hundra MILJARDER! Dessutom finns ytterligare en miljard galaxer till, förutom vår. Sannolikheten att det finns någon typ av livsform där ute är ungefär 100 av 100.

Faktum är att forskarna tror att liv uppstår mycket lättare än vad man tidigare trott. Om bara rätt villkor infinner sig (kolföreningar, flytande vatten samt energi) så uppkommer förmodligen levande organismer som ett brev på posten. Vi är alltså ingen lyckträff, utan en ofrånkomlig konsekvens.

Nu menar jag inte att rymden kryllar av små gröna män vars farkoster är formade som tefat (även om jag är en hängiven läsare av tidskriften Ufo-Aktuellt).

Men de naturlagar som gäller för oss på jorden gäller naturligtvis även i andra delar av universum. All materia uppstod ju samtidigt, vid the Big Bang, så grundämnena är desamma överallt. Det innebär att livet i rymden består av exakt samma byggstenar som vi själva: proteiner och aminosyror.

Och det faktum att så många av jordens organismer är symmetriska (alla djur, insekter osv har två ögon och jämna par ben, till exempel), beror förmodligen på att det är den mest logiska konstruktionen på hyfsat intelligenta livsformer.

Tänk vilka möjligheter det öppnar!

Tänk vilka upptäckter vi står inför!

Tänk bara vilka revolutioner det innebar när världsomseglarna gav sig ut och hittade Australien, Nya Zeeland och de amerikanska kontinenterna. Trots att samtliga landmassor fanns på samma planet hade helt olika träd, djur och växer uppstått på de olika platserna. Nya upptäckter gav oss nya kryddor, nya typer av frukt och grönsaker, nya djur att slakta, äta och tämja.

Någonstans där ute i rymden finns nya stränder och nya världar. Allas vår Christer Fuglesang uppe på den internationella rymdstationen ISS tillhör skaran av 2000-talets

Christofer Columbus, de som kommer att upptäcka dem åt oss – och föreställ er resultatet!

Tänk på alla nya grönsaker de kommer att hitta!

Tänk på alla nya djur!

Kanske finns där till och med någon typ av intelligenta, symmetriska varelser som vi kan komma att kommunicera med. Jeez vad mycket ny historia och samhällskunskap vi kommer att behöva lära oss i plugget!

Problemet är ju bara att vi troligtvis också kommer att hitta en massa helt nya bakterier, virus och sjukdomar också. Vi kommer att ha nya ledare att förhandla med och nya förbund att sluta. (Alla ni som tycker att EU är jobbigt borde nog ta ett djupt andetag).

Det tristaste är väl att vi förmodligen också

kommer att hitta nya typer att kriga med. Vår vana trogen kommer vi väl att sätta i gång och kolonisera, förtrycka och exploatera tills det bara finns spillror kvar av den ursprungliga kultur vi hittat.

Personligen anser jag emellertid inte att vi ska låta problemscenerierna

stoppa oss. Jag inser givetvis att avstånden är sådana att vi i dag inte känner till något fortskaffningsmedel som kan ta oss särskilt långt utanför vårt eget solsystem, men jag tycker ändå att utforskningen av rymden är bland det viktigaste vi gör. Kennedy Space center vid Cape Canaveral är en av mina favoritplatser på jorden. Man kan sitta och fika under en av månlandarna till Apolloprogrammet (en av de som var byggda och klara men inte skickades upp därför att amerikanska kongressen ströp Nasas penningkran). Man kan kolla in i kapseln till Apollo 13 (den vars syretank exploderade på väg till månen och fick Jim Lovett att yttrade de klassiska orden: Houston, we have a problem). Man kan köpa frystorkad rymdmat i rymdshoppet och kepsar med Nasa på. När jag var där fick man dessutom promenera omkring i den italienska delen av ISS, vilken nu är på plats ute i rymden och cirkulerar kring jorden sedan ett par år tillbaka.

Klart vi kommer att kolonisera månen.

Klart vi kommer att kolonisera Mars.

Varför skulle människan hejda sig nu?

” Sannolikheten att det finns någon typ av livsform där ute är ungefär 100 av 100.

Fler krönikor av Liza Marklund: expressen.se/marklund

VERKLIGHET.

Äkta bortföringar existerar, men det är oerhört sällsynt. Vanligen, men allmänheten vet inte att det existerar. De framträder inte i TV-programmen. De är okända den mesta tiden i media, och i böckerna står ingenting skrivet.

FALL 1:

En kvinna och hennes man arbetade på nätterna. När hennes man lämnade sin arbetsplats, mötte han sin fru och följde henne hem. Den här natten hade han arbetat övertid, så hon körde hem själv genom ett lantligt område.

Då hon körde hem själv, observerade hon en skarp stjärna i skyn.

Sedan insåg hon att det inte var en stjärna för den rörde sig.

Då hon körde förbi polisstationen, tänkte hon stanna och rapportera detta, men de skulle förmodligen skratta åt henne så hon fortsatte på sin väg hem.

Då hon gjorde en skarp sväng på vägen, var föremålet plötsligt rakt framför henne på vägen. En person stod i ett fönster i farkosten, och från vägen såg jag att han rörde sina läppar och hon trodde att han sa till henne att inte vara rädd, att någonting skulle hända henne.

Hon sträckte sig till askkoppen för att släcka sin cigarett och då var hennes hjärna alldeles tom.

Hennes nästa minne var när hon såg föremålet stiga upp från skogen.

Det var på hennes högra sida, det passerade förbi hennes bil.

Hon blev panikslagen. Hon körde tvärs över gräsmattan vid det närmaste huset och dunkade på dörren och väckte upp familjen.

Hon skrek att ett UFO hade försökt kidnappa henne.

Familjen kallade på polis som omedelbart kom medan UFO:t fortfarande flög cirklande över området. Polisen fotograferade med sin Polaroid, men tyvärr, bara ett skarpt ljus visades på filmen.

Hennes man var på väg hem när han fick se sin frus bil på gräsmattan framför huset. Han trodde att hon måste ha varit med om en olycka så han stannade.

Hon vägrade att gå tillbaka till sitt eget hem som bara var en kort bit därifrån. Hon krävde att få gå till sin moders hus som var beläget i mitten av staden. Strax efter att hon anlänt till sin mors hem, fick hon svåra andhämningsproblem med svår bröstsmärta. Hon rusade till akutmottagningen på lasarettet där hon blev undersökt.

Tillbaka i sin moders hem, tog hon kontakt med det lokala tidningskontoret och frågade om någon rapporterat någon UFO de senaste dagarna. En reporter intervjuade henne och publicerade

hennes upplevelser. Hon fick veta att UFO ofta var förekommande i hela området.

Hon vägrade ideligen att gå tillbaka till sitt eget hus, så hon och hennes man fann ett hem i staden. Hon vände tillbaka till sitt förra hem bara tillräckligt länge för att packa sina tillhörigheter.

I staden var en stor grupp av professionella utbildade hypnotisörer som bjöd ut sina kunskaper. Det var på den här punkten hon ringde mej och jag tog mej an henne. Över en tidsperiod, försökte sex olika hypnotisörer öppna upp hennes minnesförlust utan att lyckas. Hon berättade för dem om sina minnen av upplevelserna men kunde inte tillägga någonting mer. Inga förslag kom från dem.

När hon började minnas att ha lämnat UFOt, var hon så lycklig att vara frigiven från dem. Sen började hon ha minnen från det hon lämnade UFOt. Hon var så lycklig att vara befriad. Hon kommer ihåg vandrigen längs en stig i skogen, en grusgrop, en stapel av huggen spisved, ett rött hus och en liten bäck. Men var, var detta?

Jag kände platsen vid huset där hon gick för att få hjälp. Utan hennes vetskap gick jag tillbaka och gick in i skogen, där var skådeplatsen, just som hon mindes den, grusgropen, stigen, vedtraven, bäcken och det röda huset. Nu visste jag platsen där hon blev bortförd.

Denna kväll var hon klädd i en blå klänning just i samma färg som jag bar (Hill) på den 19 sept då jag blev bortförd. Jag berättade inte för någon, men min klänning hade på ena sidan ett mönster av små hål. Jag granskade hennes dress och fann samma mönster av små hål på samma plats.

Hon återvände inte till sitt arbete. Faktiskt gjorde hon ett påpekande att aldrig gå ut ensam på natten. Hon gick till skolan och återkom med en utmätningsman för egendom till försäljning, ett mycket fördelsktigt tillfälle.

När medlemmar av hennes familj åkte söderut för att åka ut från New Hampshire på vintern, hon och hennes familj följde dem. Denna Jul skrev hon på Julkorten--- kommer Du ihåg mej? Jag skrev tillbaka att jag kunde aldrig glömma henne. Som hon var en av en utsökt grupp av dessa som mött en äkta humanoid.

FALL2.

Ett ungt tonårspär, studenter vid samma högskola, var på väg till en träff, men de kunde inte komma överens var de skulle gå. Flickan önskade att se en film medan han föredrog annat. De parkerade på sidan av vägen och pratade om det. En bil kom längs med dem och föraren talade om för dem att de inte fick parkera där, eftersom de kunde orsaka en olycka. Han föreslog andra sidan av vägen där de kunde prata så mycket de ville utan fara. De var förbryllade eftersom de inte såg "Förbjuden parkeringsskylt".

Emellertid, de körde till andra sidan och satt i bilen och pratade. Hon tittade ut genom bilens vindruta och såg en man komma gående emot dem. Hon talade om för sin pojkvän att en polisman kom gående ----De vaknade upp. Det var en mörk natt, och de visste inte var de var. Det var inte samma plats de hade parkerat på. De körde runt och fann att de var tillbaka på riksvägen. När de anlände till henne hem var henne moder arg därför att hon stannat ute längre än hennes utgångsförbudstid.

Nästa dag, gick de till polisen och berättade vad som hänt natten före. Polisen gick med dem tillbaka till platsen för att gå igenom området. Där fanns ett runt platt område i gräset nära platsen där deras bil hade parkerats. Detta område var några få kilometer bort från där de parkerade vid första platsen.

Den här rapporten fick jag (HILL) av polisen med en önskan om att jag(Hill) skulle besöka paret därför att de var mycket upprörda.

Vid mitt besök, märktes inga tecken på att de blivit bortförda, men på något sätt hade deras bil blivit flyttad. De hade börjat att lugna ner sig, så vi lämnade dem.

Vid en senare kontakt, fann jag att de hade en akademisk utbildning från högskolan, gifta och bildat familj.

Hur bilen hade blivit flyttad var fortfarande ett pussel, men de lärde sig att leva med det.

Enligt min åsikt, var de inte bortförda, tagna ombord på en rymdfarkost. Jag tror att bilen blev lyftad från marken av ett UFO och sattes ned på en annan plats. Jag vet ett par liknande fall som detta.

En dag, körde en skarpsinnig officer från Pease på Massachusetts Riksväg när hans bil blev luftburen över en vägbom för att komma förbi. Han och hans fru var säkra på att det höll på att köra på den, men just i det ögonblicket sattes bilen ned på den andra sidan vägbommen. Det var en strålande klar dag med torr väg.

Tillfälligtvis var han en av mina volontärer.

FALL 3

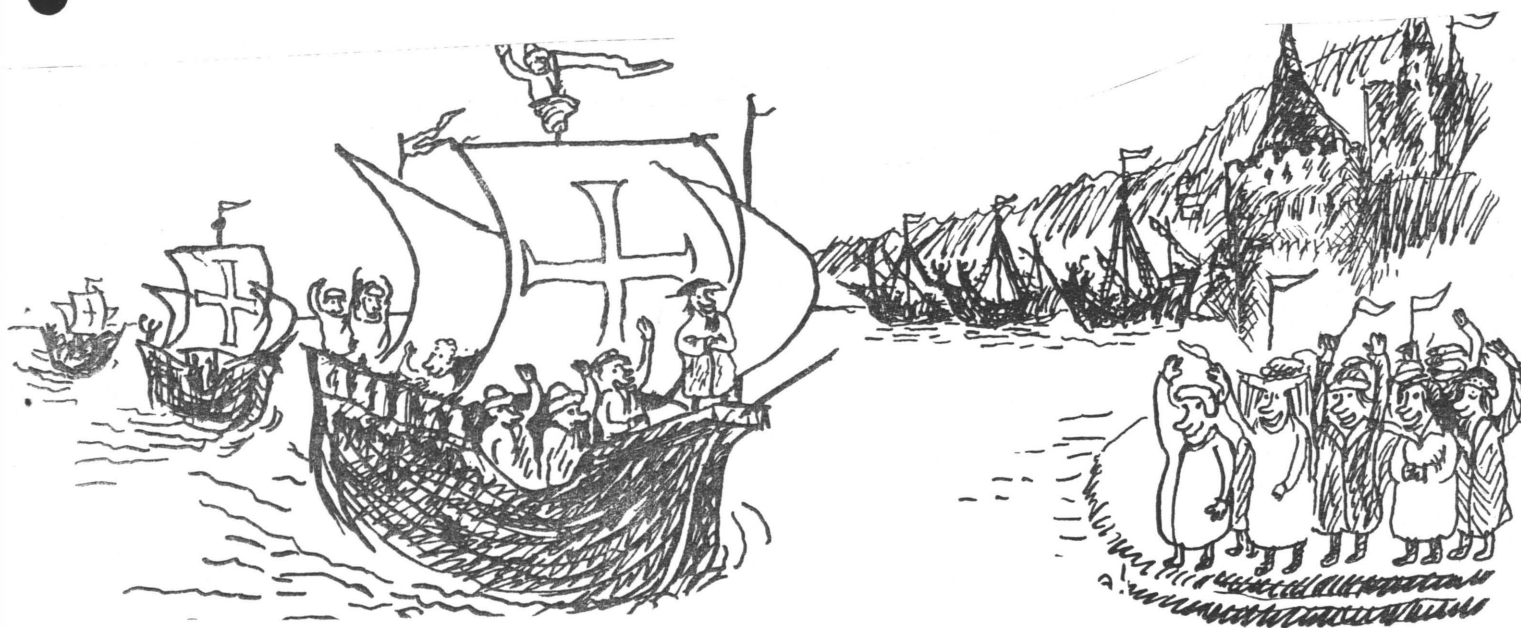
Två unga män delade en lägenhet. De arbetade tillsammans på samma plats på ett midnattsskift. De var klara för natten. Det var en varm natt, dörren var öppen och de drack en öl och lyssnade på musik.

De såg en bil passera förbi deras hem. Det såg ut som om elden var lös i bakdelen på bilen. De sprang ut, hoppade i sin bil för att försöka hinna ifatt bilen som brann för att tala om för föraren om det. De körde till slutet av vägen vilket slutade vid en sjö. De såg aldrig bilen, men på andra sidan sjön fanns många glimmande ljus. Ett av dessa ljus kom emot dem, började de bli skrämda och stängde bildörrarna... Därefter fann de sig själva vakna upp. Bildörrarna var öppnade. Bilen stod på mitten av ett fält. Och de kände sig "Förskräckta". Det var dagsljus--- klockan var 07.00.

I stället för att gå hem, körde de hem till en av mödrarna. De förlorade besinningen, deras ögon kunde inte fokusera, deras magar var oroliga och de hade underliga märken på sina ansikten och i nacken, bruna och gula i färgen. De tittade ut genom fönstret och såg samma sorts ljus de hade sett vid sjön.

Modern ringde till polisen vilken omedelbart körde pojkarna till akuten på sjukhuset. Ingen enda visste vad de skulle göra, så de sa till dem att vila några dagar för att se om deras symptom försvann.

Efter 2 eller 3 dagar var de tillbaka i normala gängor. Sen gick de ut och filmade märkena på marken där bilen hade blivit dragen på sned in på fältet.

FALL 4

Tre människor gick ut på ett fält där UFO flitigt besöker och ibland landar. Detta var i mars med $\frac{1}{2}$ meter snö på marken. Det var nästan skymning när ett UFO landade.

En av männen önskade att gå emot det landade föremålet.

Grundregeln var ; "Ingen ska närma sig ett landat föremål".

Han var överens till detta innan han gick ut på fältet. Han frågade om han inte kunde gå några foot mot föremålet för att få en bättre översikt. De kom överens om att han kunde göra detta.

Så han började gå, då plötsligt, kom 8 UFOs in med alla röda ljus blixtrande. De cirklade över fältet och stannade i luften, några foot över marken. Deras blixtrande röda ljus blev till rött dimljus. De omringade hela fältet.

Dörren på den landade farkosten gled bakåt och 4 varelser kom ut och gick fram till mannen, tog honom i armarna och tog honom ombord på farkosten. Vittnena tittade hur dessa såg ut.

Varelserna gick upp på en del av rampen på farkosten, den gick upp som en hiss till dörringången. Sen gick de in i farkosten.

De två vittnena var i ett upprört tillstånd. De visste inte vad de skulle göra. De väntade och tittade, oroliga för att varelserna inte skulle föra mannen tillbaka. Efter omkring 30 minuter ledde varelserna ut mannen från farkosten, ner till hissen och gick med honom en kort sträcka mot bilen. Sen, lyste alla röda ljus och farkosten lyfte, och den landade farkosten återvände.

När mannen som var tagen ombord återvände till bilen, beslöt vittnena att inte nämna vad de sett, utan att vänta och se vad han hade att säga. De frågade honom var han hade varit. Han sa att han hade blivit mycket trött att gå i snön, så han lutade sig mot en lyktstolpe och slumrade till. Vittnena talade inte om att en lyktstolpe över huvud taget inte fanns på fältet i mars.

Nästa dag, gick två av vittnena tillbaka till fältet. På marken fann de en scarf som tillhörde mannen som varit ombord.

Den andra mannen, en av vittnena, fann att hans ansikte var svårt bränt som genom skarpt solljus. På deras väg hem till Midwest, steg ett UFO upp och passerade dem längs Pennsylvanias motorväg när det inte fanns någon trafik i området. När andra bilar fanns där, försvann UFOt, för att komma åter senare. Senare gick jag ut och filmade märkena efter de tre benen på föremålet i snön.

Fyra månader senare, kom de två männen fram till min (Hill) dörr. En av dem sålde saker, och den andra, var en aktör som turnerade i en scenföreställning, som hade lämnat sällskapet. De var på väg till Portsmouth. Den som blev tagen ombord tyckte att han hade blivit

tillsagd att komma hit för att göra vad han kunde göra för att hjälpa mig. Dagen de anlände hade jag ett tomt hus, så de gick in. Jag vet inte om de verkligen var tillsagda att gå härifrån, men för året var jag nöjd med det de gjorde. De var två av mina bästa frivilliga, och vi hade haft några fantastiska upplevelser tillsammans.

De drog upp ogräs ur min blomrabatt, slottade snö på vintern och vi tog en tripp tillsammans. Vår dörr var alltid öppen för alla andra. Vi kom att bli likt en familj. Detta förhållande existerar fortfarande. Fastän en av dem fick lov att åka tillbaka hem när hans fader hade blivit allvarligt sjuk. Även om han bodde halvvägs tvärs över landet, kommer han på besök när han kan. När han var här i oktober, gick vi ut till mitt fält och räknade till 12 UFOs på 30 minuter.

Våren 1995, kom två kvinnor med en anklagelse om våldtäkt som hade återkallats från förträngda minnen.

En kvinna anklagade att hon hade blivit våldtagen av en lärare på ett klassrumsgolv när hon var 13 år gammal. Den andra kvinnan hade skadeståndskrav på sin far som våldtog henne två nätter före hennes bröllop.

Frågan uppstod om giltigheten av dessa undertryckta minnen.

Var det sanning? Domstolen beslutade att hålla förhör när toppen av de bästa experterna i landet kunde intyga.

Den 25 maj, 1995, lössläppte de överordnade deras påhittade 37 sidor långa dokument. De fann fenomenet av de dämpade minnena och i utvecklingen av terapi gjordes i detta fall, att återfinna minnena är inte allmänt accepterade på fältet av psykolog är inte vetenskapligt pålitligt. Försvararna fann att, där fanns inte sådana saker som dämpade minnen. Ingen har erfarenhet av att ha upplevt en chockartad händelse, glömma det omedelbart och sen kalla tillbaka det är exakt som det var många år senare. Dessa minnen var falska produkter av uppslagsrika, terapi eller fantasier.

Domaren skrev i sitt domslut att terapin grundligt och systematiskt kränkte riktlinjer och normer i praktiken av psykoterapi, och metoden var högt "tankeväckande". Detta är ett ytterst viktigt avgörande och domstolsbeslut troligen var åberopad i fallen tvärs över landet.

Det är förutsagt att fällande dom baserad på återfunna minnen kunde vara omstörtande. Detta är ett domstolsbeslut som kan var viktigt i Tennessee, så kallade "AP-försök" i striden om undervisning och utveckling i klassrummet.

Om undertryckta minnen av våldtäkt är ogiltigt i New Hampshire, samma tankesätt tillämpas vid våldtäkt ombord. Och det tillämpas antagligen till alla "undertryckta minnen" av förlorad tid.

Publicerad 13 nov 2007 10:59

Piloter vill ha ny ufo-utredning

WASHINGTON. De har sett flygande skivor, blinkande ljussken och blixtsnabbt försvinnande farkoster. Nu kräver 19 piloter från hela världen att åtminstone USA återupptar sin statliga ufo-utredning.

"VI ANSER att alla länder borde engagera sig i att identifiera föremål i sina luftrum, för såväl flygsäkerhetens som den nationella säkerhetens skull. Särskilt med tanke på 11 september-dåden är det inte längre acceptabelt att ignorera radarsignaler. . . som inte kan förklaras med existerande flygplans och helikoptrars rörelser", skriver de forna piloterna och myndighetstjänstemännen i ett gemensamt uttalande.

På en presskonferens i Washington i måndags vittnade de allvarligt om vad de sett genom åren.

-Inget i min utbildning hade förberett mig på vad vi fick se. Det var varmt att röra vid och kändes som metall, berättade pensionerade US Air Force-piloten James Penniston som i en skogsglänta en gång stötte på en triangelformad farkost med "blå och gula ljus som cirklade kring utsidan".

EFTER 45 MINUTER blev ljuset mer intensivt, innan farkosten sköt iväg upp i rymden.

-Jag skrev i min loggbok: "Hastighet: omöjlig".

Rodrigo Bravo från Chiles flygvapen berättade om ett stort vitt ljus, omgivet av grönt och rött, som 1988 tvingade en Boeing 737:a att snabbt gira undan inför landning. Franska kollegan Jean-Charles Duboc talade i sin tur om en "enorm flygande skiva", 300 meter i diameter, som plötsligt blev genomskinlig och sedan försvann, nära Paris 1994.

Och 1976 försökte iraniern Parviz Jafari skjuta mot ett "objekt som blinkade med intensivt rött, grönt, orange och blått ljus" över Teheran.

-Men mina vapen låste sig och radiokommunikationen slogs ut, berättade han i Washington.

INOM RAMEN för "Project Blue Book" utredde USA:s flygvapen under 20 års tid totalt 12.618 ufo-rapporter fram till 1969. Den utredningen vill mötesdeltagarna nu ha igång igen.

- Vi vill att USA:s regering slutar att upprepa myten att alla ufon kan förklaras med all dagliga, konventionella orsaker, sade Fife Symington, guvernör i Arizona 1991-97 och tidigare pilot i flygvapnet - som dock ställer sig kallsinnigt till idén.

"Sedan 'Project Blue Book' avslutades har ingenting inträffat som motiverar att ufo-utredningarna återupptas", konstaterar US Air Force på sin webbplats.

TT-Reuters-AFP